

172

Q uam ihele

173

o hic tra rthe

174

o hic tra rthe

175

o hic tra rthe

176

o hic tra rthe

177

o hic tra rthe

178

o hic tra rthe

179

173

ne corruca ihermior n bi surm

180

o hic tra rthe

181

o hic tra rthe

182

o hic tra rthe

183

o hic tra rthe

184

o hic tra rthe

185

o hic tra rthe

186

o hic tra rthe

88

Mani die leryhu 3 Brücke =

(= 44) 1) Sacrobüste, Johannes de

Sphaerionem opus certum.

[Leipzig: bei Walter des Capellans, 1485-1489]

Hain. X 74 295

BMB. III, S. 636.

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

(= 45) 2) Vegius, Mafleris (nicht: Vitorius?)

De veritate et philo lethe

Leipzig: Konrad Kachelofen.

Hain. 24942

Hain X 15929, BMB III S. 632

BMB
III,
S. 623

3. Tibullus, Albinus:

Ec. 8

Elegia de amore et lani Eximio Messalae

(= 46)

Leipzig: Konrad Kachelofen. nicht nach 44 S 27

EPITHALAMIA.

IN HONOREM
PIETATE MORVM,
QVE ELEGANTIA OR-
NATIIVVENIS, DOMINI

Vvilhelmi Dûß Junioris, praclari viri Dom.

*Vvilhelmi Dûß Senioris, civis Magde-
burgensis, Filij, Sponsi,*

Contrahentis cum

*PVDICISSIMAVIRGINE ELISA-
beta, Amplissimi viri Dom, Georgij Paulin-
gi, inclyte Republicae Magdeburgensium
Senatoris, Filia, XI. Calend. Martij.*

Anno 1588.

Scripta

per

Stephanum Rorarium Butstudersem.

&

*Michäelem Khern Iabelensem, Scholae
Magdeburgensis alumnos.*

ΓΑΜΗΛΙΟΝ.

Η ἴθεος τί βίβη; πικρὸν, τῷ θυμὸν ἰκάνει
 ἄλγος, χαρμὸς ὑνῆντ' ἀμφικαλύπτει ὄλωσ.
 Νῦν ἄρ' ἀθκλυμανῆσ' θνητῶν ἄνθρωπον ἔοικε,
 συναταχθεῖσθε τέρπεθ' ὁ μιν ὄτροπον.
 ἱερὸν ὄβριον ἄτάρτ' ἔργον, ζάθεον τὸ συνοικεῖν,
 ἐν κλήρῳ χλωρῷ ὅ, τι τέθεικε θεός.
 Παντοκράτωρ τε καλῶσ' τῶν ὠκονόμησε παναγνός,
 καὶ μέμαρ καθαρούσ' ἐν λέξει ἑσομένους.
 Πνεῦμα ἡσυχῶν θεός ὡς καθαρὸν τε περίφρον ἄληθῶσ,
 πάντα νόμῳ τελέσασθαι τῆν ἡγίαν συναμίαν.
 οὕτω ἄλλο ἑελδόμενον μηδὲν τόδ' ὑπάρχει,
 ἢ χάρις ἐλθῶσα σῆθεσιν ἐξ ἀγανοῖσ.
 γὰρ λιβάνῳ θεός ὑψιμέδων ἱλάσκειται οὐδὲν,
 ἀλλ' ἀγανῶν δέχεται ἱερὰ μῆνα φρονῶν.
 εἰς αἰῶνα μένει τὸ τῆν θέλημα βεβαῖον,
 θεσκελα ὡς περ ἔπη μαρτυρέσσι σαφῶσ.
 εἰ δὲ θεός τέρψεται ἀδ' ἀμ βιότῳ τῷ ἀνύμφῳ,
 τῷ πόρῃ αἰδοῖν μή ποτ' ἀκοίτιν ἔμεν.
 γαμβρὸσ ταῦτα φρεσὶν μερμηρίζει ἀνατρέξασ,
 χιλιάδων νύμφων αὐτὸσ ἔγχε με μίαν.
 ἠδὲ μόνῃ ἐπιθυμήσασ ταυτήν σοι ἀκοίτιν,
 εχθρῶσ, αὐτῆ τέρψαι, καί περ ἔωσι κακοί,
 καὶ θεός ὅσα ἀπάξ ἦθει ἔκητι τέλεσεν,
 τῶν οὐτισ φθονερῶν μή ποτε ταυτὰ λύσει.
 ὦσε ἐὼν ὑμεναῖον, ἔφυτε συνοικέσι ἄλλων,
 εὐσέφανον νύμφην νυμφίῳ ὡσε φέρει.
 ὕμνοσθαι ἡσυχῶν κλείεσθαι θέμισ ὄβριον ὄμιλον,
 λατρεύοντα θεῷ κυρίῳ ἀτεμ ἔω.

Ἡδὲ τρέπομι καὶ αἰδοῖομι φιλοκόσμιον ὄντα,
Αἰχρᾶσ μοιχείασ ἠδὲ φυγόντα βίον.
Ἀλλὰ κλέθ μᾶνον τοῖσ τοῖσ οἰκάνορ ὄσι,
ουρανίοιο θεῶ ἀμφαγαπᾶσι λόγον.
Βάντ' ἔθνωρ ἴχνη μηδ' αἰχρᾶν ἔρωτα φιλόντων,
Εκβληθκομένων τάρταρον εἰσ κρυερᾶν.
τοῖνυρ συνηαίρω σέο νῦν νύμφην θεόσεπτον,
Ολβον λιασόμενος δ' ἄρμενα πάντα βίον.
Ἄυτ' ἀρετὴν ἀγαπᾶ τὸ καλόν, πέλεταίτε θεόφρων,
Εἰ δὲ βλέπεις γονέασ, φίλτερά εἰσομένην,
Ἀφνήμων ἀδδην ὄσιν πέρ' ἔδσα ἀκτῆμων,
τῶν ἀρετῆ ὄντων λώϊον ἔμπαρ ἔφν.
Ἡ γὰρ ἀρίστηλον ῥέζει γένθ, ἄυξε ἀδδηλον,
Ἀρρήτσο ἀνδρασ ῥῆα βριᾶτε βροτᾶσ.
Νῦν τοῖνυρ ἀγανοφροσύνην νύμφην φίλ' ἐράσκη
γαμβρῶν πειθάρχσ, ἠδὲ φίλανδρᾶ ἔσο.
Ευφρονι εἰσ γαμβρῶν νομίμως φίλτρον φρενὶ ἄυξει,
δέξιθ ὄν θαλάμη πότμθ ἔδωκε τεῆ.
Πρὸσ νυὸν ἐλπίζω γαμβρῶν καὶ ἔοντα ὁμοίως,
στῆθθ ἐν ὧσ ἀμφω, σᾶρξ καὶ ἔσεωδε μία.
Πάντα ἐγὼν τᾶδε σοὶ νύμφω, καὶ σοῖο δάμαρτι
εὐχομαι, ὄφρα γένησθ' ἐν χθονὶ μακρόβιοι.
Σὺρ καὶ ὁμοφροσύνησ ζῶντες, Ἐ εὐφροσύνησιν,
Ἀμφιθαλῆσ καὶ αἰεὶ ἦτε τοκῆεσ ὁμῶσ.

Stephanus Rorarius Butstadenensis,

A 2

Alind.

ALIVD.
E C L O G A.
PALEMON, MOERIS.

Habe mihi validas in carmine suffice vires:
Nam mediator tenues filo deducere versus
De gracili: referant nuper qui gesta per urbem
Saxonia, celsis ex omni parte recinctam
Mœnibus, à lepidis quæ est nomen adeptæ puellis,

Magdurgum, duo ubi vario sermone diurna
Tempora fallebant, ovium pecudisq; magistri.
Sanguis adhuc, (nec falsa fero) quibus integer avi,
Ambobus solida stabant quæis robore vires
Atq; suo: quorum, nisi me sententia fallit,
Corpore qui maior præstanti, annisq;: Palemon
Dictus erat: nomen sed Mœridis alter habebat.
Quem prior aggressus: dictus ita fatatur amicus.

P. Mœri tibi precor ex animo prosperrima lux sit,
Nocte repercussa, quam Phœbus ab axe reduxit
Eoo: sed fare, quibus detentus es oris?
Bis ter enim, (memini) complevit Cynthius orbem,
Carminè, cum gelida concertabamus in umbra,
Sylvestri, pecudum gregibus nemora alta tenentes.

M. Ab te causa latet? tot sum modò casibus actus:
Sidera flammanti præbent quot in æthere lucem.
Nonne vides, quanta facies obducta, (dolendum)
Sit macie? vsq; adeò exhaustus sum viribus ager.

P. Mirabar certè (corpus vix ossibus hæret
Namq;) feras lento suspensos cur pede gressus.
Me tenet adversæ (dolor heu) miseratio sortis
Mœri tuæ: qua fuit tibi sed modo causa petendi
Mœnia, quàm redeant exhausta in pristina vires?

Heu

M. Heu rogitas, quid non mortalia pectora cogit
Pauperies? dura cuius quoque mole gravatus,
Impiger adveni, glaciale frigore caelum
Dum Brumale riget, stridenti ad moenia plaustro
Iuniperi baccas: properè succede sed illuc,
Quam praeclsa domus, saevo ne frigore membra
Solvantur: referam nostras qua venit ad aures
Namque tibi famam, mea quin vestigia servas?

P. Me mora nulla tenet, verbo sed si est potis uno
Expedias, mihi sunt haec multa negotia rerum
Nam peragenda die: redierunt annua Bacchi
Festa corymbiferi: lato nunc pectora plausu
Nostra fremant: suadet ratio ceu temporis huius.
Pilei & ut quaedam sit gratia, denique pennas
Cristatas, (etenim talis florentibus annis
Convenit ornatus) multo licet are, parabo.

M. Commemoras praeclara quidem mulcentia mentem
Nostram, Dicta precor verum quibus ora resoluam
Percipias, si grata feram, haec imisque reponas
Sensibus: arrectis igitur nunc auribus astes.

Proh mala fama volat (si ritè audita recorder)

Horrida quod saevi peragentur praelia Martis,
Hic pater Albus ubi stagnantibus alluit undis,

Quam varijs eheu miseros fortuna procellis
Exagitat, donec vinclis, & carcere caeco

Corporis exutis properat suprema dolorum

Meta, quiete daturque frui sub matre sepultis

Antiqua, ac tandem caelesti sede recepti,

(Mens ubi non ullis turbabitur anxia curis)

Cantibus, immemores, mulcebimus astra, malorum.

P. Necquicquam innumeris maceras tua pectora curis,
Saxonicis equidem non ullum bella periculum

Intentant, horrenda, quibus nos degimus oris.

Mæride sed quantum nunc es mutatus ab illo?
Lanigeras pascens per prataq; perq; recessus
Sylvarum, pecudes qui latus arundine carmen
Deductum tenera tenues iactabat ad auras,
Haud aliter nosti sacras expromere voces,
Quam, quibus est sacri custodia credita templi.
M. Nondum etiam cessas fictis illudere verbis
Improbe quem tristis fortuna tenaciter urget?
At que causa monet misto clangore tubarum
Tympana cur manibus pulsentur rancia peritis.

P. Laticia causam iusto nunc ordine dicam,
Tu modo (si qua tenet rerum te cura novarum,)
Auribus accipias pendens narrantis ab ore,
Iam nova Melpomene testatur gaudia vultu,
Nam duo connubio modo coniungentur amantes:
Vernantes ambo incundo flore iuventa:
Ambo diuitijs aucti, virtutibus ambo.

Sed nova Sponsa venit magna comitante catervis
Nympharum, sacros templi subitura penates;
Illa suo tandem dulci iungatur ut igni,
Fœdere, divini vatis per verba, iugali.

M. Aspicias onerent vestes ut murice tincta
Colla puellarum. O prestantes corpore Nymphas.
Enitet è reliquis manibus sed ducta suorum
Sponsa, verecundo flagrant sic lumina vultu,
Aequoreis Titan veluti cum surgit ab undis.

P. O utinam fuerit, meus optatissimus ardor,
Nota tibi Phyllis, cunctas hac una puellas
Urbanas superat specioso munere forma,
Dixeris, hac nostro nihil est mihi dulcius avo.

M. Garrule, te moneo, linguam compefce procacem.

*Te sola, insano quoniam es correptus amore,
Delectat: quid enim Nymphis formosius illis?
Has decorat virtus, quo, non praestantius ullum,
Munere, sunt etiam velata vestibus omnes
Praclaris: mores omni feritate carentes,
Haud vulgare decus, cunctarum in pectore lucent.*

*P. Omnibus est etiam mea Lux his praedita donis,
Moribus est exculta bonis, viridiq; iuventa
Floret adhuc: tenet hac fecundi iugera campi.
Est dives pecoris, niveiq; est lactus abundans:
Seu glacialis hyems aquilonibus asperat undas:
Ignea seu rapidis ardet fervoribus aestas.*

*Quid moror, atq; tibi necquicquam ingrata revolvo?
Iam medio cursum ferè carpit in aethere Titan.
Hac memorasse sat est: nunc illa negotia rerum
Ocyus expediam: tacita quam tempora noctis
Incumbant terra, repetam de in patria rura.*

*M. Horrida ni seve sentirem frigora Bruma,
O miranda tibi vellem narrare Palamon.
Sed valeas, semper felicibus utere fatis,
Optataq; diu tandem potiaris amica.*

VOTVM

V O T V M
IN FELIX CONIVGII AV.

spicium, eodem autore,

V Ota precor capias superi dominator olympi,
E t thalamo, domes mitia fata, novo.
V is quoniam cunctas Nomen penetrare per oras
L aude tuum, quo non sanctius orbis habet.
I nstituiſti igitur ſacrati fœdera lecti,
I nde tui ut creſcat nominis amplius honos.
L ilia ceu fundunt molles & gramina campi,
S ic vernet pulcra poſteritate torus.
H oc poſcit SPONSVS ſacras proſtratus ad aras,
A uxilium, & ſupplex poſcit ELISA, tuum.
E rgo parens placido quarentibus annue vultu,
B inaq̃, ſuccendas flamine, corda, tuo.
L uceat amborum fernens in pectore VIRTVS,
E t te grãtifico ſemper in ore ferant.
M utuus hos connectat Amor, ſit & una voluntas,
T ranſigat ac longos, iunctus uterq̃, dies.
V ivendo ſuperet Pylios feliciter annos,
A c Nuptæ caleat, SPONSVS, amore pio.
S ponſa Sybillæ traducat ſecula vatis,
Et numeret, Sponſo, pignora chara tori.

Michæl Khern Iabelenſis F.

MAGDEBURGI,
Excudebat Vvilhelmus Roß, Anno

M. D. LXXXVIII.

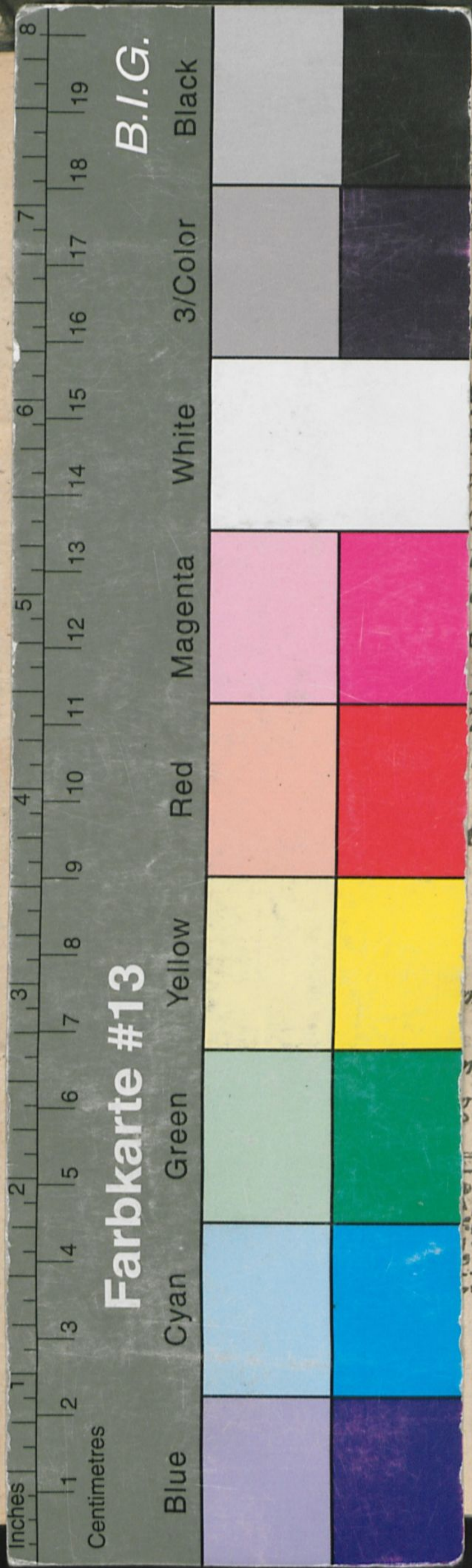
Fa 1388,
80

Ink.

[Handwritten signature]

THALAMIA.

ONOREM
ATE MORVM
LEGANTIAOR
VENIS, DOMINI
Junioris, praclari viri Dom.
Düß Senioris, civis Magde
ensis, Filij, Sponsi,
Contrahentis cum
I MAVIRGINE ELISA
imi viri Dom, Georgij Paulin
eipublica Magdeburgensium
Filia, XI. Calend. Martij.
Anno 1588.

Scripta
per
m Rorarium Butstadensem.
&
m Khern Labelensem, Schola
gdeburgensis alumnos.

